

Predkladacia správa

Slovenská republika sa pri vstupe do Európskej únie zaviazala pristúpiť k Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej ako „Rímsky dohovor“), podpísanému dňa 19. júna 1980¹ vládami Belgického kráľovstva, Dánskeho kráľovstva, Nemeckej spolkovej republiky, Francúzskej republiky, Írska, Talianskej republiky, Luxemburského veľkoveľkovoľvodstva, Holandského kráľovstva a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, ako aj k Prvému protokolu o interpretácii Rímskeho dohovoru Súdnym dvorom podpísanému 19. decembra 1988 a k Druhému protokolu, ktorý zveruje Súdnemu dvoru právomoci interpretovať Rímsky dohovor, podpísanému dňa 19. decembra 1988.

Tento záväzok je vyjadrený v Akte o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia a najmä jeho článku 5 ods. 2, ktorý stanovuje, že „nové členské štáty sa zaväzujú pristúpiť k dohovorom uvedeným v článku 293 zmluvy o ES a k tým, ktoré sú neoddeliteľné od dosiahnutia cieľov zmluvy o ES, ako aj k protokolom o výklade týchto dohovorov Súdnym dvorom, ktoré boli podpísané súčasnými členskými štátmi, a na tento účel sa zaväzujú začať rokovania so súčasnými členskými štátmi s cieľom dosiahnuť ich potrebnú úpravu“.

Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 252 zo 6. apríla 2005 vyslovila súhlas s uzavretím Dohovoru o pristúpení Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky k Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, otvorenému na podpis v Ríme 19. júna 1980 a k Prvému a Druhému protokolu o jeho výklade Súdnym dvorom Európskych spoločenstiev (ďalej „Dohovor o pristúpení“)² a odporučila prezidentovi Slovenskej republiky splnomocniť podpredsedu vlády a ministra spravodlivosti a ako alternáta veľvyslanca - vedúceho Stáleho zastúpenia Slovenskej republiky pri Európskej únii v Bruseli na podpis tohto dohovoru.

Dohovor o pristúpení v mene Slovenskej republiky podpísal s výhradou ratifikácie dňa 14. apríla 2005 v Bruseli na zasadnutí Rady ministrov spravodlivosti a vnútorných vecí podpredseda vlády a minister spravodlivosti SR Daniel Lipšic.

V Prílohe č. 1 je pripojený samotný Dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19. júna 1980.³

V Prílohe č. 2 sa nachádza znenie zmien a doplnení Rímskeho dohovoru po pristúpení ďalších šiestich členských krajín, a to Helénskej republiky⁴, Španielskeho kráľovstva, Portugalskej republiky⁵, Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva⁶.

¹ Znenie dohovoru bolo doplnené dohovorom o pristúpení Helénskej republiky zo dňa 10. apríla 1984, dohovorom o pristúpení Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky zo dňa 18. mája 1992 a dohovorom o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva zo dňa 29. novembra 1996.

² Ú.v. EÚ 2005/C 169/01 zo dňa 8.7.2005.

³ Ú.v. EÚ C 169/10 zo dňa 8.7.2005.

⁴ Ú.v. EÚ C 169/23 zo dňa 8.7.2005.

⁵ Ú.v. EÚ C 169/26 zo dňa 8.7.2005.

V Prílohe č. 3 je pripojený Prvý protokol podpísaný 19. decembra 1988 o výklade Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky Súdny dvorom Európskych spoločenstiev v platnom znení po zapracovaní všetkých úprav a zmien a doplnení, ktoré sa vykonali dohovorom z roku 1992 a dohovorom z roku 1996.⁷

V Prílohe č. 4 je pripojený Druhý protokol podpísaný 19. decembra 1988, ktorý zveruje určité právomoci vykladať Dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky na Súdny dvor Európskych spoločenstiev.⁸

Prístupový dohovor má v zmysle článku 7 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky charakter prezidentskej medzinárodnej zmluvy a pred jeho ratifikáciou sa vyžaduje súhlas Národnej rady Slovenskej republiky.

⁶ Ú.v. EÚ C 169/28 zo dňa 8.7.2005.

⁷ Ú.v. EÚ C 169/18 zo dňa 8.7.2005.

⁸ Ú.v. EÚ C 169/20 zo dňa 8.7.2005.